

ه شده

بین جوانی و همسر تازه عروسی اختلافی برپا شده بود و باهم نمی ساختند. بالاخره طفلی خانه شان را زینت داد و تا اندازه ای رابطه آنان از سر گرفته شد و

ت ، زن جوان و بچه اش را ترک کرده بیرون رفت و از او خبری به خانواده اش نرسید. هیچ کس از نام و نشانی وی

ط

آشنائی خبر درگذشت فرزند به جوان رسید. وی برگشت و هنگامی که به

ه همسرش گردید که در مقابل

او با دلی شکسته گریه می کند. جوان نخست می خواست در همان وقت برگردد و فرار کند ولی قوه نامرئی او را جذب میکرد. چند لحظه ساکت ماندند سپس کم کم دستی از روی قبر کوچک دراز شده دست دیگری را

ت بی سابقه ای دل دو زوج را بهم پیوست .

مرگ یکی سبب مصالحه دیگران گردید. به همین منوال گناه ، انسان را از

ت

نمود که بخاطر وی ما فدا شد و مسبب مصالحه خود باوی شد.

داستان مصالحت بین خداوند و انسان قبل از زمان حضرت آدم شروع
ت آمیز را مورد مطالعه
قرار دهیم . به خاطر آورید که در همان روزی که حضرت آدم و حوا گناه
کردند و قبل از اینکه از باغ عدن اخراج شوند صدای پروردگار را
شنیدند که فرمان می داد از جائی که پنهان شده بودند بیرون آیند. از
ترس روبرو شدن با خدا بدنهای نخت خود را با برگهای درخت انجیر
پوشانیده بودند. از امر خدا سرپیچی نموده از درخت ممنوعه خورده
بودند و حال لازم بود رشته رابطه بین ایشان و خالقشان گسسته گردد.
ف ورزید. انسان بود که
خداوند در جستجوی آدم در
"خطایای شما در میان شما و خدای شما حایل شده است و
(اشعیا ۲:۵۹). انسان گناه

کرد، نه خدا. انسان فاعل جدائی شد ، نه خدا.

۱ - معنی قربانی

ر در روز خطابشان تعلیم گرفتند که چطور و برای چه قربانی
ه کرد تا آدم و حوا
بین بار بود که مرگ را مشاهده کرده بودند. حیوان
بی گناهی را دیدند که خونس جهت آنان بر زمین ریخته می شود. آیا
بار دیگر زنده خواهد شد؟ در چمنزارها جست و خیز نخواهد کرد؟ مقصود

۴ پوشاک نبود بلکه تا سمبلی شود برای تمام نوادگان ابوالبشر که خداوند قائم مقامی یا ناییب جهت بازخرید بشر کرده است .

داستان هاییل و قائن (قائیل) را به خاطر آورید که هر دو چیزی برای گذراندن به حضور خداوند آوردند. هاییل بره ای از گله خود و قائن از لی

با عملش نشان داد که ایمان به آمدن آینده ای داشت که خودش ریخته شود و فدای گناه شود. محصولات زمین هر گز سمبل یا نشان آن قائم مقام را نشان نمیداد زیرا که خون ریزی در آن نبود. قائن از که غضبناک شد؟ از خود؟ خیر، بلکه از خداوند و برادر با ایمانش .

با مرور زمان و ازدیاد نسل ، مردم طریق خداوند را فراموش کردند. مت و معنی آنها از یاد بردند. قرنهای بعد خداوند حضرت

ت چهل شبانه روز وی را

دستور می داد تا عبادتگاهی جهت نیایش بنا کند. بنا بود مردم در آنجا حضور یابند و فرمایشات پروردگار را فرا گیرند. در آنجا می توانستند با خداوند تماس معنوی پیدا کنند. در آنجا نقشه نجات بشر برای مردم "مقامی و مقدسی برای من

(خروج ۸:۲۵). طلا و نقره و برونز و

چوب گرانبها به انضمام بافتهای ظریف و کارهای دستی زیبا در نمای آن

باید به کار برده شود.

۲ - بنای عبادتگاه

تمام اشیائی که در عبادتگاه کار گذاشته شد سمبل سماوات بوده و عرش خداوند و طریق نجات بشر را نمایان می ساخت . عبادتگاه به دو قسمت تقسیم شده بود. اتاق اولی قدس و دومی قدس الاقداس نامیده شدند.

چون قوم یهود از مصر بزمین کنعان کوچ می کردند لازم بود ساختمان عبادتگاه مانند خیمه ها باشد تا بتوانند آنرا بسهولة نقل و انتقال دهند. دیوارهای داخلی از نخته زربوش و از خارج با پوست ل (قدس) سه عدد مبل داشت . میز

بین شده بود و نان تقدومه سمبل حیات و بخشش خدائی بود تا مردم همواره بدانند که روزی دهنده خداست . در مقابل ط روغن زیتون

عبادتگاه را روشن می گردانید. شمعدان سمبل روح القدس بود که مردم را ر می گرداند. در انتهای قدس مذبح طلائی وجود داشت که هر روز صبح و شام بخور بر آن می سوزانیدند.

بین بافتی قدس را از قدس الاقداس جدا می کرد. پشت آن

بین پوش بود که داخل آن

الواح احکام دهگانه منقوش خدا که در کوه سینا به موسی داده شده بود

قرار داشت . سرپوش صندوق معروف به تخت رحمت و سمبل عرش خداوند بود. تخت رحمت بالاتر از احکام جای داشت و نوری که مافوق آن می درخشید سمبل محضر پروردگار می باشد.

قرنها بعد هنگامی که حضرت داوود با سختیها مواجه شده بود داخل عبادتگاه شده می خواست از خداوند دستور گیرد. وی هر چه بهتر و

ت
س راجع به عبادتگاه و رسوم

صحبت می کند زیرا که سمبل یا نمونه ای بود برای

ه کرده بود فرا گیرند.

عبادتگاه که بعضی اوقات به خیمه اجتماع هم ملقب بود در وسط صحنی قرار داشت . دیوارهای آن از پارچه کتان سفید ساخته شده بود و در ورودی آن وسط دیوار شرقی آن کار گذاشته بود. پرده ای از بالای در آویزان شده بود. شخص توبه کار از این در و پشت این پرده داخل شده بره بی عیب را می گذرانید. قبل از کشتن بره شخص توبه کار دستش را بر سر بره گذارده گناهی را که مرتکب شده بود اعتراف می نمود و به طور معنوی گنااهش را به بره منتقل می کرد. حال بره به اصطلاح گناهکار به دست خود شخص قربانی می شد. کاهن قسمتی از خون ریخته شده را روی مذبح می پاشید و خداوند ایمان توبه کار را نسبت به آمدن قربانی عظیم و اصلی قبول کرده او را می بخشید.

۲ - ذبیحہ عظیم

بین تشریفات قربانی روزانه و بی وقفه و سال به سال و قرن به قرن ادامه داشت . ایمانداران هر دوره عهد و پیمان خود را با دهنده حیات و آمرزنده خطا تجدید می کردند و روزانه از فیض و فضل پروردگار برخوردار میشدند. با تکرار رسوم نامبرده ایمان خود را به آمدن کسی در آینده ثابت میکردند، یعنی به آمدن آنکه بنا بود بیاید و اصل ذبیحه بشود ایمان داشتند زیرا که حیوان چهارپا هیچ وقت کفاره گناهان بشر نتواند شد. با این وجود اکثر مردم اصل معنی و سمبل قربانی ها را فراموش کردند و تشریفات نامبرده به رسمی پوچ و بی معنی تبدیل شد و به جایی رسید که خیال کردند با قربانی کردن بره ای کوچک می توانند از گناه دزدی هزار دلار تبرئه شوند و باین ترتیب قربانیها به افتضاح و قربانی اولاد

خودشان را چون رشوه برای تسکین غضب خدایانشان پنداشتند و دست به فجیع ترین اعمال زدند.

ر چنین وقتی بود که روزی بیرون دروازه های شهر اورشلیم (بیت س) موضوع عجیبی رخ داد و تمام تشریفات گذرانیدن قربانیها را آن موقوف کرد. جمعیت تماشاچی از اصل واقعه بی خبر بودند. نوده مردم ایستاده مسیح را مسخره و استهزا می کردند. بره خدا را که برای گناه جهانیان ذبح می شد نشناختند. مسیح چه عکس العملی از خود نشان داد؟

(لوقا)

۳۴:۲۳). و این کلام حقیقت بود زیرا که یهودیان خیال کردند دشمنی را که گناهانشان را فاش می کرد به هلاکت رسانیده اند. خیال می کردند مسیح خداوند را به پای مرگ آورده اند ، در صورتی که قدرت این کار را نداشتند.

در این موضوع قصور داشتند زیرا که بدون شک قصد جان او را نموده بودند منتهی معنی اصلی وقایع آن روز را نفهمیدند و نتایج آن را درک نمی کردند. آنجا بر کوه جلجتا سه تا صلیب برپا شده بود. مسیح م حامل جنایتکاری

"با طعنه به او می گفت : مگر تو مسیح نیستی ؟ خودت و ما را نجات از

خدا نمیترسی ؟ تو و او یکسان محکوم شده اید. در مورد ما منصفانه عمل شده، چون بعد رو به

"ای عیسی ، وقتی به سلطنت خود رسیدی مرا بیاد

(لوقا ۲۳:۴۰-۴۲). در همان آن و تحت همان شرایط مسیح

گناهان او را آموزید و وی را به سهمی در فردوس خداوند وعده داد.

ت و آن یک جنایتکار از اصل وقایع آن روز بی خبر بودند ولی دزد دیگر در آخرین لحظه عمر خود ایمان آورد و آمرزیده شد. در مرگ مسیح هزاران از نشانه های سابق که پیشگوئی شده بود تحقق یافتند.

قربانیهای قرن‌ها فقط نمونه ای بودند از این مرگ با ذبیحة عظیم که از ازل در نقشه خالق بنا بود گذرانیده شود. وی قربانی بی گناهی برای توبه "آمرزیده"

". چه تمام شده

بود؟ کار نجات یعنی فداکاری وی نسبت به شخص توبه کار. مسیح آنرا با خون خود خریده بود و بهایش را بطور کامل پرداخت نمود.

همین را گفت و زلزله بزرگی رخ داد و هوا تاریک و آسمان دگرگون گشت و پرده فوق الذکر که قدس را از قدس الاقداس از هم جدا می کرد بدون دست انسانی از سر تا پا دوپاره شد بطوری که هر دو مکان حال و وضع عادی به خود گرفتند. اگر چه برای قرن‌ها هیچ کس جز رئیس کهنه آن هم سالی یکبار در روز کفاره داخل قدس الاقداس نمیشد حالا چشمان همه تابوت عهد و تخت رحمت را آزادانه تماشا میکرد و هیچ به اصل پیوست و

دیگر احتیاجی به سمبل نبود. در اثر این حوادث کاهن که مشغول گذرانیدن هدیه شام و کشتن بره عصاره بود از کارش باز داشته شد و بره فرار کرده آزاد شد. قربانی ها موقوف شدند. نه یهودیان و نه رومیان بل گناهان

جهان گردیده جان خود را در راه توبه کاران سپرد. جریمه گناهان را با خون گرانهای خود پرداخت .

کار نجات در آنجا خاتمه پیدا نمیکنند. اگر چه جسد مسیح را دفن

م

از مردگان چون نوبت خوابیدگان برخاست و پس از چهل روز آمد و رفت با پیروان خود به آسمان ، جایی که از آنجا آمده بود صعود کرد. قسمت م را آغاز کرد. اکنون

زیرا

یک خدا و یک واسطه بین خدا و انسان وجود دارد، یعنی شخص عیسی مسیح که

ل تیموتاوس ۲:۶ و ۵:۶). پولس

رسول پس از اینکه سالها اهل طریقت را زجر داده بود توبه کرده اقرار

قابل قبول که مسیح عیسی به جهان آمد تا

ل تیموتاوس

(۱۵:۱).

در مقدس یا عبادتگاه اصلی و سماوی که مقدس موسی سمبل آن بود

ا وقتی

مسیح به عنوان کاهن بزرگ و آورنده برکات سماوی آینده ظهور کرد به خیمه ای

بزرگتر و کاملتر که بدستهای انسان ساخته نشده و به این جهان مخلوق تعلق ندارد

وارد شد. وقتی عیسی یکبار و برای همیشه وارد قدس الاقداس شد خون بزها و

گوساله ها را با خود نبرد، بلکه با خون خود به آنجا رفت و نجات جاویدان را برای

ما فراهم ساخت ، زیرا اگر خون بزها و گاوان نر و پاشیدن خاکستر گوساله ماده

ناپاک یا نجس بوده اند پاک سازد ، خون مسیح چقدر بیشتر انسان را پاک می گرداند؟ او خود را به عنوان قربانی کامل و بدون نقص به وسیله روح جاودانی به خدا تقدیم کرد. خون او وجدان ما را از اعمال بیهوده پاک خواهد کرد تا ما بتوانیم خدای زنده را عبادت و خدمت کنیم. به این جهت او واسطه یک پیمان تازه است تا کسانی که از طرف خدا خوانده شده اند برکات جاودانی را که خدا وعده فرموده است دریافت کنند. این کار عملی است ، زیرا مرگ او وسیله ل مرتکب شده بودند."

(عبرانیان ۹:۱۱-۱۵).

مقدس موسی و تشریفات آن برای این منظور تشکیل شده بود تا مردم اصل و روش خداوند را نسبت به بنی آدم فرا گیرند. کار کاهنان و قربانیان و نقل و انتقال خون و آموزش گناه همه نمونه ای بودند از کاهن اصلی سماوی یعنی عیسی مسیح. وی از ابتدا تعیین شده بود به دنیا بیاید و به جسم بشر در آید و در درد و زحمات بشر سهیم شود تا نماینده "زیرا کاهن بزرگ ما کسی نیست که از همدردی با ضعفهای ما بی خیر باشد. بلکه کسی است که درست مانند ما از هر لحاظ وسوسه شد ولی مرتکب گناه نگردد. پس بیایید تا با دلیری به تخت فیض بخش خدا نزدیک شویم

(عبرانیان ۴:۱۵ و ۱۶).

۴ - مرگ تعویضی

سهمی که مسیح در کار نجات انجام می دهد در سمبلهای عبادتگاه

موسی بهتر درک می شود. پولس رسول به پرستشگاه سماوی اشاره کرده
"پس ای برادران ، به وسیله خون عیسی مسیح ، ما اجازه یافته ایم که با
شهامت از راه تازه و زنده ای که مسیح از میان پرده به روی ما باز کرده است، یعنی
به وسیله بدن خود به قدس الاقداس وارد شویم . چون ما کاهن بزرگی داریم که بر
خاندان خدا گمارده شده است از صمیم قلب و از روی ایمان کامل دل های خود را
از اندیشه های گناه آلود پاک ساخته و بدنهایمان را با آب خالص بشوئیم و به
(عبرانیان ۱۰:۱۹-۲۲).

وی پرده را به جسم مسیح تشبیه می کند. نگاهی به آن سه پرده
لی در
ورودی حیاط بیرونی بود. توبه کار از آن داخل شده به گناهان خود
م در ورودی
م تابوت عهد و تخت رحمت قرار گرفته
بود. آن نمونه یا سمبل عرش خداوند بود.

ب جستن به حضور خداوند لازم بود سه مرحله را طی کرد که
ت پرده ها
دیده نمیشد. جسم بشری مسیح چون پرده ای جلال درونی را می
ط عمر مرئی مسیح
فیض خداوند را برای همه آشکار و هویدا می ساخت .

۴ کنید که گفت :

" من راه و راستی و حیات هستم . هیچ کس نزد پدر جز به وسیله من نمی
(یوحنا ۱۴:۶). سه پرده وجود داشت که مسیح آنان را پرده های "راه
و راستی و حیات" میدانست . در ورودی به حیاط و قدس و قدس الاقداس
تنها از راه پرده ها بود و آن سه پرده سمبل جسم مسیح بود که جلال
درونی را می پوشانید. امروز نیز مسیح راه و راستی و حیات است . آن سه
پرده همچون مسیح که به چوب زیتون میخکوب شده بود بر سه تیر چوبی
می فراموش شده بود و مردم فقط رسوم را طوطی وار تکرار میکردند.

س از سمبل های روحانی مقدس مملو است و به همین
ت

(مزمور ۱۳:۲۲).

" آیا نمی دانید بدن

شما معبد روح القدس است که خداوند بشما بخشیده است و در شما ساکن است ؟
علاوه بر این شما دیگر صاحب بدن خود نیستید، زیرا با قیمت گزافی خریده شده

ل قرنتیان ۶:۱۹ و ۲۰).

ه به این رحمت های الهی از

شما درخواست می کنم بدنهای خود را بعنوان قربانی زنده و مقدس که پسندیده

(رومیان

۱:۱۲).

روح و جسم باید باهم خدا را خدمت کنند. اشخاص برجسته ای بودند که با فداکاری بی سابقه ای جان خود را در راه میهن یا دوستان خود فدا کردند. این قابل تقدیر است . در این آیه خدا ما را دعوت می کند که خودمانرا قربانی زنده به خدا بشماریم که خود دارای ارزش یک عمر پاک و منزّه ای بوده که تأثیر آن در نجات ما غیر قابل سنجش می باشد.

۵ - وکیل امین

پیدا کردن کسی که در نهایت صداقت شفاعت ما را بعهده بگیرد امتیاز بزرگیست . مسیح با تمام دردها و زحمات بشری آشنائی دارد و در عین حال در برابر تمام وسوسه های شیطان و مخالفت های بشر موفق به پاک زیستن و بی گناهی شد. بجای اینکه دشمنانش را بکشد در حقشان دعای خیر نمود. به عوض لعن ، برکت برایشان طلبید و حاضر شد پیروزی و نصرتی را که به دست آورده بود به ایمانداران ارزانی دارد. وی برای یک قوم و یک زمان نبود. او راه و راستی و حیات ابدی برای همه است و طبق نقشه ابدی پروردگار راه راستی را بسوی حیات ابدی نشان می دهد.

امتحان درس پانزدهم

۱ - خداوند چرا به مردم دستور داد حیوانات را قربانی کنند؟

()

()

ج- تا ایمان خود را به وعده خدا که ذبیحه عظیمی تهیه خواهد کرد

()

۲ - دستورات قربانی کردن بنا بود توبه کار را به یاد چه بیاندازد؟

()

()

()

ماق افتاد؟

()

()

()

()

()

نام و نشانی خود را بطور واضح بزبان انگلیسی بنویسید

نام

شهرستان و کد زیپ

